

af myndighedens afgørelse, kan ikke betragtes som en del af myndighedsudøvelsen.

Kommunen skal altid varetage de dele af sagsforberedelsen, der er myndighedsudøvelse.

Som eksempel kan nævnes miljøgodkendelser/tilladelser, hvor kommunen selv skal varetage alle de elementer af sagsforberedelsen, der har afgørelseslignende karakter. Dette omfatter eksempelvis stillingtagen til, hvilken type sag der er tale om, fastlæggelse af, hvilke oplysninger der skal indhentes, samt hvilke miljømæssige påvirkninger der er relevante at undersøge.

Det vil være muligt at lade andre dele af det sagsforberedende arbejde varetage af andre. Dette gælder for eksempel opgaven med indhentelse af oplysninger til brug for sagsforberedelsen samt eventuelt udarbejdelse af en beskrivelse af virksomheden (miljøteknisk beskrivelse med gennemgang/beregning af relevante påvirkninger), der som led i sagsoplysningen skal danne grundlag for beslutningen om, hvorvidt der kan meddeles miljøgodkendelse og på hvilke vilkår.

Vedrørende partshøring og annoncering skal kommunen for eksempel fastsætte, hvem der skal høres og – hvis dette er relevant – indholdet af høringstemaet, og hvor og hvordan der skal annonceres. Inden for disse rammer vil kommunen kunne lade andre varetage gennemførelsen af selve partshøringen og annonceringen.

Det er kommunen, der skal træffe afgørelse i sagen på baggrund af de indhentede oplysninger.

Det er således karakteren af arbejdet – og ikke hvor fremskredent sagens forløb er – der er afgørende for, hvornår sagsforberedende arbejde er myndighedsudøvelse.

Spørgsmål 11:

Er ministeren enig i, at et miljøcenter kan lave grundlaget for – samt forslag til – påbud eller anden beslutning til en kommunes afgørelse, hvis det sikres, at den endelige beslutning træffes efter kommunens vedtagne retningslinjer samt efter indstilling fra kommunens administration?

Svar:

Som oplyst i svaret på spørgsmål 7 og 10 er det væsentligt at understrege, at det ikke er muligt generelt at beskrive, hvilke opgaver, herunder hvilke dele af sagsforberedelsen, der er myndighedsudøvelse. En vurdering af, hvorvidt der er tale om myndighedsudøvelse eller en driftsopgave, vil altid bero på et konkret skøn i hvert enkelt tilfælde. Myndighedsudøvelse kan dog helt generelt beskrives som den virksomhed, som består i at regulere borgernes retsforhold, typisk i form af meddelelse af forbud, påbud, tilladelser og henstillinger. Sagsforberedende eller sagsfølgende skridt, der har karakter af faktisk virksomhed, som åbenbart ikke har indflydelse på indholdet af myndighedens afgørelse, kan ikke betragtes som en del af myndighedsudøvelsen.

Det er, som det fremgår af de nævnte besvarelser, altid kommunen, der skal træffe afgørelser og beslutninger af afgørelseslignende karakter, herunder også som led i sagsforberedelsen.

Det antages i den juridiske teori, at i hvert fald i det omfang udarbejdelsen af grundlaget for – og eventuelt udkast til – en kommunal afgørelse åbenbart ikke har indflydelse på indholdet af afgørelsen, kan denne virksomhed ikke betragtes som en del af myndighedsudøvelsen. Denne virksomhed vil således også efter lovforslagets ikrafttræden kunne overlades til et kommunalt fællesskab.

Det er Miljøministeriets umiddelbare vurdering, at kommunerne endvidere vil kunne indhente teknisk bistand, der eksempelvis også vil kunne omfatte udarbejdelse af forslag til godkendelser eller tilladelser, herunder formulering af vilkår eller udarbejdelse af tilsynsbrev med forslag til håndhævelsesreaktioner. Dette forudsætter dog, at det er kommunen, som på grundlag af den tekniske bistand udfører sædvanlig sagsbehandling – herunder afvejning af modsatrettede hensyn, proportionalitet m.v. – og på dette grundlag træffer den endelige afgørelse i sagen. Det forudsætter således, at kommunen tager stilling til alle elementer i sagen.

Der foreligger Miljøministeriet bekendt ingen retspraksis på området.